

„See oli minu onu!“ vastas noor mees.
„Soo!“ ütles ülem, „kust ajast saadik on
prints P. K. teie onuks saanud?“

Seda kuuldes, ehmatas noormees nõnda
ära et ta sõnagi suust ei saanud. Ülem aga
ütles: „Kuninglik kõrgus on minule käsku
annud, et teie omast 24 tunni wangitrahwist
mitte lahti ei pia saama, mis teie teeninud
olete. Et teie aga kuningliku kõrgusele juba
noore ea sees hädalisel ajal olete näitanud,
kudas mõnikord inimesele 11net käsku tarwis
on peast mõista, siis tahab prints teie lõu-
nasõdgi eest niikaua muret kanda, kuni ka-
detti-maja sõdgiiga harjunud olete, ja loodab,
et teie edespidi mehe-eal ja wäeteenistuses
kui ohwitser, tarwilisel ajal ka niisama 11.
käsku alati peast saate mõistma, nii kui eila;
aga see ei pea mitte kásu üleastumiseks, waid
kohuse täitmiseks sündima!“ — Seada mui-
dugi, et noormees neid sõnu tallele pani ja
üleáásu astumise eest ennast hoidis.

Kallis põlatud kingitus.

Arst oli ühe rikka káki ehk „piruki“ wab-
riku peremehe ühest kurjast haiguselt lahti
peastnud.

Ühel päewal láks terweks saanud wabriku
peremees arsti selle hea teu eest tänama ja
temale ta waewa áratasuma ning pakkus ka
temale ühe hani maksast káki kingituseks, mida
arst aga mitte wastu ei wõtnud, sest temg
arwas sesselábi oma palka ehk wáhendatud
saawat. Ta ütles kaunis kálmalt teisele:
„Mina ei wõta ilmaáki üht kingitust wastu,
waid teil on minule mu waewa eest 1200
wranki maksta!“

Wabrikant, kes arsti mõtted aimas, nae-
ris ja wõttis nua taskust, lóikas káki pooleks
ja wõttis sealt seest 2000 wranki paberi raha
wálja, mis hõbedase hoiu sísse hoolega finni
pantud, ja palus sellest 800 wranki tagasi
anda. Seda náhes tegi arst káll kohkudes
suured silmad, ja oma rumalust kahetsedes,